

01001850609950012

5465

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 185

6 Σεπτεμβρίου 1995

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2335

Συγχώνευση του κλάδου σύνταξης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (Τ.Ε.Α.-Π.Ε.Λ.) στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που λειτουργεί στο Ι.Κ.Α. (Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.) και ρύθμιση άλλων θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδωμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

1. Ο κλάδος σύνταξης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (Τ.Ε.Α.Π.Ε.Λ.) συγχωνεύεται στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που λειτουργεί στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.).

Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του συγχωνευόμενου κλάδου γίνονται ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ.. Για τους συνταξιούχους εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 11 του π.δ/τος 995/1980 (ΦΕΚ 251 Α') "Περί εγκρίσεως του καταστατικού του Τ.Ε.Α.Μ."

Ο χρόνος ασφάλισης στο συγχωνευόμενο κλάδο, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που με βάση τις διατάξεις του Καταστατικού του έχει αναγνωρισθεί ή προσμετρηθεί από προυπηρεσία ή άλλη αιτία θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ..

Η ασφαλιστική σχέση των ασφαλισμένων του κλάδου διέπεται, μετά τη συγχώνευση, από τις διατάξεις του ιδρυτικού νόμου και του Καταστατικού του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ..

Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού που προέρχεται από τον καταργούμενο κλάδο, οι πόροι που προβλέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν υπέρ του κλάδου, καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία του, πλην των στοιχείων που ανήκουν στον Κλάδο Πρόνοιας, περιέρχονται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως καθολικό διάδοχο αυτού. Για τη μεταβίβαση της κυριότητας των ακινήτων του συγχωνευόμενου κλάδου στο Ι.Κ.Α. εκδίδεται διαπιστωτική πράξη από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία μεταγράφεται ατελώς στα βιβλία μεταγραφών των οικείων υποθηκοφυλακείων.

Η μεταβίβαση αυτή δεν υπόκειται σε τέλη και δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου, δήμου, κοινότητας ή τρίτου.

Εκκρεμείς δίκες που προέκυψαν από τη λειτουργία του καταργούμενου κλάδου συνεχίζονται υπέρ και κατά του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. χωρίς διακοπή.

2. Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (Τ.Ε.Α.Π.Ε.Λ.) μετονομάζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου σε Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (Τ.Π.Π.Ε.Λ.) και διέπεται από τη νομοθεσία του Κλάδου Πρόνοιας του μετονομαζόμενου Ταμείου, ως και από τις γενικές διατάξεις της νομοθεσίας αυτού που αναφέρονται στην οργάνωση και λειτουργία του, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τροποποίησής τους, κατά τη διαδικασία του τελευταίου εδαφίου της επόμενης παραγράφου.

Οι διατάξεις της νομοθεσίας του νέου Ταμείου, οι οποίες παραπέμπουν στις διατάξεις του συγχωνευόμενου Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης, εξακολουθούν να ισχύουν, εκτός των αναφερομένων στις προϋποθέσεις θεμελίωσης του δικαιώματος λήψης βοήθηματος, νοουμένων αυτών του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ..

3. Το Τ.Π.Π.Ε.Λ. διοικείται από το υφιστάμενο Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α.Π.Ε.Λ. μέχρι του διορισμού νέου. Η συγκρότηση και η σύνθεση του νέου Δ.Σ. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Π.Π.Ε.Λ. συμπληρώνονται, τροποποιούνται, αντικαθίστανται και κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο οι διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου αυτού.

4. Οι υφιστάμενες κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού οργανικές θέσεις, μόνιμες και ιδιωτικού δικαίου, με το υπηρετούν προσωπικό, κατανέμονται μεταξύ Ι.Κ.Α. και Ταμείου Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων (Τ.Π.Π.Ε.Λ.), με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 2

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

Τα παραπάνω πρόσωπα ασφαλιζονται υποχρεωτικά στους φορείς ασθένειας επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που αντιστοιχούν στο συνταξιοδοτικό φορέα κύριας ασφάλισης επιλογής τους.

Εάν το ασφαλιστικό καθεστώς επιλογής δεν περιλαμβάνει όλους τους κλάδους ασφάλισης οι οποίοι υφίστανται στο ασφαλιστικό καθεστώς, στο οποίο τα παραπάνω πρόσωπα μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή απασχόλησης, τότε τα πρόσωπα αυτά, ως προς τους ελλείποντες κλάδους, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στους αντίστοιχους κλάδους του ασφαλιστικού καθεστώτος στο οποίο μπορούσαν να υπαχθούν λόγω ιδιότητας ή απασχόλησης.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, όπως ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους ανεξάρτητα απασχολούμενους, οι οποίοι υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου Νομικών, Τ.Σ.Α.Υ. και Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και παράλληλα απασχολούνται ως ελεύθεροι επαγγελματίες, υπάγονται ως εκ τούτου στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε., Τ.Ε.Β.Ε., ΤΑΝΠΥ, Ταμείο Πρόνοιας Ξενοδόχων και του Τ.Σ.Α..

Προκειμένου για τους ελεύθερους επαγγελματίες και ανεξάρτητα απασχολούμενους, που είναι ασφαλισμένοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε δύο φορείς, η τρίμηνη προθεσμία της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου αρχίζει από την ισχύ του νόμου αυτού.

3. Για τους καθηγητές, που αποδεδειγμένα παρείχαν εξαρτημένη εργασία μέχρι 31.7.1994 σε ιδιωτικά φροντιστήρια εκπαίδευσης και ξένων γλωσσών ή ιδιωτικές τεχνικές επαγγελματικές σχολές, εργαστήρια ελευθέρων σπουδών και ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), ωδεία και σχολές χορού και οι οποίοι για την εργασία τους αυτή έχουν ασφαλιστεί για κύρια σύνταξη στο Τ.Ε.Β.Ε., ενώ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. για το χρονικό διάστημα από 1.8.1990 μέχρι 31.7.1994 το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών από τον εργοδότη, κατά τα ισχύοντα στη νομοθεσία του, χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις. Οι παραπάνω οφειλές καταβάλλονται σε σαράντα οκτώ (48) μηνιαίες δόσεις, της πρώτης καταβαλλομένης μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της σχετικής καταλογιστικής πράξης.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών δόσεων συνολικά συνεπάγεται την απώλεια του παρεχόμενου με το άρθρο αυτό ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού. Η μέχρι 31.7.1990 ασφάλιση στο Τ.Ε.Β.Ε., θεωρείται ότι εχώρησε ορθά.

4. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') προστίθεται διάταξη ως εξής:

"Στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους αυτού, του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ. για όλους τους κλάδους και λογαριασμούς του, του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.), υπάγονται τα πρόσωπα που παρακολουθούν τα επιδοτούμενα, εν όλω ή εν μέρει, από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και για όλη τη διάρκεια των προγραμμάτων αυτών (θεωρητική εκπαίδευση και πρακτική άσκηση).

Οι ασφαλιστικές εισφορές για την ανωτέρω ασφάλιση υπολογίζονται στο ποσό της αποζημίωσης που καταβάλλεται για τις ώρες του προγράμματος. Οι εισφορές

του εργοδότη βαρύνουν το φορέα υλοποίησης του προγράμματος και οι εισφορές του ασφαλισμένου βαρύνουν τους ίδιους τους καταρτιζόμενους, κατά την αναλογία που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας και αποδίδονται στο Ι.Κ.Α. μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που καταβλήθηκε η αποζημίωση, με μέριμνα και αποκλειστική ευθύνη του φορέα υλοποίησης του προγράμματος, ο οποίος έχει έναντι του Ι.Κ.Α. τις υποχρεώσεις του εργοδότη που προβλέπονται από την υπάρχουσα νομοθεσία.

Ο αριθμός των ημερών ασφάλισης προσδιορίζεται από τη διαίρεση του ποσού της αποζημίωσης δια του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης, στην οποία αντιστοιχεί κάθε φορά το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη. Οι ημέρες ασφάλισης που προκύπτουν επιμερίζονται στη χρονική περίοδο που διαρκεί η κατάρτιση.

5. Το άρθρο 6 του ν. 940/1979 (ΦΕΚ 157 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ., υπάγονται αυτοδίκαια οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι των Κλάδων Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεόρασης και οι υπάλληλοι του Ταμείου, καθώς και τα μέλη οικογένειας αυτών.

Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται αυτά που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κλάδου Ασθένειας του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ..

Η τακτική εισφορά των ασφαλισμένων και συνταξιούχων καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου.

Πέραν της παραπάνω τακτικής εισφοράς, αποδίδονται, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου στον Κλάδο Ασθένειας του Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ.: α) εφάπαξ ποσά ύψους 100 και 70 εκατομμυρίων δραχμών, αντίστοιχα, από τους Κλάδους Κύριας Ασφάλισης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεόρασης, β) ετήσια εισφορά από τον πόρο του αγγελιοσήμου των παραπάνω Κλάδων, το ύψος της οποίας θα είναι ανάλογο με το αντίστοιχο ποσό της εισφοράς που αποδίδεται για τους ήδη ασφαλισμένους του κλάδου ασθένειας".

6. Από της ισχύος του παρόντος νόμου διακόπτεται η ασφάλιση των προσώπων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 6 του ν. 940/1979, όπως αντικαθίσταται με την παρ. 5 του παρόντος άρθρου, στον κλάδο ασθένειας του Ι.Κ.Α..

7. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 940/1979, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Οι παραπάνω συμμετέχουν ως μέλη στο διοικητικό συμβούλιο, όταν συζητούνται και θέματα του κλάδου ασθένειας".

8. Επαγγελματίες και βιοτέχνες που κάνουν έναρξη επαγγέλματος μετά την ισχύ του παρόντος σε οικισμούς, χωριά ή κωμοπόλεις με πληθυσμό κάτω των 2.000 κατοίκων, έστω και αν υπάγονται σε δήμους ή κοινότητες των οποίων ο πληθυσμός είναι άνω των 2.000 κατοίκων, εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης του Τ.Ε.Β.Ε., εφόσον κατά την ημερομηνία έναρξης άσκησης του επαγγέλματος έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και είναι ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α..

Επαγγελματίες και βιοτέχνες που κάνουν έναρξη επαγγέλματος μετά την ισχύ του παρόντος νόμου σε

Άρθρο 3

οικισμούς, χωριά ή κωμοπόλεις με πληθυσμό κάτω των 1.000 κατοίκων, έστω και αν υπάγονται σε δήμους ή κοινότητες με πληθυσμό άνω των 1.000 κατοίκων, νομών στους οποίους έχει επεκταθεί η υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε., εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης του Τ.Ε.Β.Ε., εφόσον κατά την ημερομηνία έναρξης ασκήσεως του επαγγέλματός τους, έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους και είναι ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α..

Οι ανωτέρω επαγγελματίες και βιοτέχνες, εάν είναι ήδη υποχρεωτικά ασφαλισμένοι στο Τ.Ε.Β.Ε., εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση αυτού, εφόσον κατά τη δημοσίευση του ν. 2071/1992 (ΦΕΚ 123 Α'), είχαν συμπληρωμένο το 55ο έτος της ηλικίας τους και ήταν ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α..

Τα πρόσωπα αυτά, προκειμένου να εξαιρεθούν από την υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε., κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο αυτή, υποβάλλουν σχετική αίτηση εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του παρόντος.

Τυχόν καταβληθείσες εισφορές δεν αναζητούνται.

9. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του α.ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 4 του ν.δ/τος 306/1974 (ΦΕΚ 40 Α'), προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

“6. Στρατιωτικοί υγειονομικοί που έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ή προαιρετική ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ. δύνανται, εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, να δηλώσουν εάν επιθυμούν τη συνέχιση ή μη της ασφάλισής τους στο Ταμείο αυτό.”

10. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 5 του α.ν. 5945/1934 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

“Οι στρατιωτικοί υγειονομικοί, που ασκούν νόμιμα μετά την αποστρατεία τους το επάγγελμά τους, ασφαρίζονται υποχρεωτικά στο Τ.Σ.Α.Υ. από την έναρξη ισχύος του παρόντος.”

11. Όσοι από τους αναφερομένους στις παραγράφους 9 και 10 του παρόντος άρθρου είναι εγγεγραμμένοι στο Τ.Σ.Α.Υ., κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, δύνανται να αναγνωρίσουν ως χρόνο ασφάλισης σε αυτό, το σύνολο του χρόνου άσκησης του ελεύθερου επαγγέλματός τους, εφόσον υποβάλλουν αίτηση εντός έξι (6) μηνών και καταβάλλουν τις αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές, όπως ισχύουν κατά το χρόνο της εξόφλησης χωρίς την καταβολή πρόσθετων τελών. Η εξόφληση των πιο πάνω εισφορών γίνεται εφάπαξ ή με μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 2256/1994 (ΦΕΚ 196 Α'). Καταβληθείσες εισφορές δεν επιστρέφονται.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για θέματα που θα προκύψουν από την εφαρμογή του παρόντος.

12. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος συνταξιούχοι του Ταμείου Πρόνοιας Ξενοδόχων, που δεν είναι ασφαλισμένοι κατά του κινδύνου της ασθένειας σε ταμείο υγείας ή κλάδο ασθένειας, μπορούν με αίτησή τους και χωρίς άλλη προϋπόθεση να υπαχθούν στην ασφάλιση του Κλάδου Παροχών Ασθένειας σε είδος του Ι.Κ.Α..

Ο καθορισμός του ύψους της εισφοράς για την ανωτέρω ασφάλιση, η βάση υπολογισμού αυτής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά γνώμη του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α..

1. Στην ασφάλιση του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) και για όλους τους κλάδους αυτού, του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) υπάγονται και:

α) Οι ανήλικοι, οι ξεναγοί οι παρέχοντες εξαρτημένη εργασία σε μη σταθερό εργοδότη, οι σύζυγοι, οι γονείς και τα παιδιά που παρέχουν εξαρτημένη εργασία σε οικογενειακή επιχείρηση που λειτουργεί με μορφή εταιρείας, οι ρητινοσυλλέκτες που απασχολούνται αυτοτελώς ή μέσω συνεταιρισμών και οι δασεργάτες, μέλη δασικών συνεταιρισμών.

β) Οι υπαγόμενοι στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. βάσει των κεφαλαίων Η', Θ' και Ι' του κανονισμού ασφάλισής του (Απόφ. Υπουργού Εργασίας 55575/18.11.1965, ΦΕΚ 816 Β') και από το κεφάλαιο ΙΑ' οι απασχολούμενοι με εξαρτημένη εργασία σε μη σταθερό εργοδότη ή συγχρόνως σε περισσότερους από τρεις εργοδότες με καθέναν από τους οποίους συνδέονται με ιδιαίτερη σχέση εργασίας (περίπτωση β', παρ. 2 του άρθρου 80 του κανονισμού ασφάλισης).

γ) Ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, οι μαθητές-τεχνίτες του β.δ/τος 6.6.1952 (ΦΕΚ 157 Α'), οι μαθητευόμενοι στα εθνικά ιδρύματα παιδικής μέριμνας, οι μαθητές-σπουδαστές τεχνικών και επαγγελματικών σχολών του ν.δ/τος 3971/1959 (ΦΕΚ 187 Α'), οι επαγγελματικά καταρτιζόμενοι κατ' εφαρμογή προγραμμάτων ταχύρυθμης εκπαίδευσης, για όλες τις κατηγορίες των οποίων οι εισφορές υπολογίζονται με βάση το ήμισυ των πράγματι καταβαλλόμενων αποδοχών, καθώς και οι μετεκπαιδευόμενοι άνεργοι στα τμήματα της Σχολής Τουριστικών Επαγγελμάτων, για τους οποίους οι εισφορές θα υπολογίζονται επί του συνόλου του επιδόματος που τους καταβάλλεται.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ., ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την έναρξη, τη διάρκεια, τη λήξη της επιδότησης ανεργίας, το ύψος του επιδόματος και κάθε άλλο θέμα που έχει σχέση με την ασφάλιση της ανεργίας των παραπάνω προσώπων.

Κάθε αντίθετη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα παραπάνω θέματα καταργείται.

2. Τα ασφάλιστρα των κλάδων ασφάλισης του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) ενοποιούνται σε ενιαίο ασφάλιστρο, το οποίο βαρύνει τον ασφαλισμένο και τον εργοδότη κατά την αναλογία που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις. Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) κατανέμει στη συνέχεια τις παραπάνω συνεισπραττόμενες εισφορές στον Ο.Α.Ε.Δ. και Ο.Ε.Ε. κατά τα ποσοστά που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Αμφισβητήσεις που αφορούν την υποχρέωση υπαγωγής σε κλάδους ασφάλισης αρμοδιότητας του Ο.Α.Ε.Δ. ή το ύψος της οφειλόμενης εισφοράς, επιλύονται από το Δ.Σ. του Οργανισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 212/1969 (ΦΕΚ 112 Α'), όπως αυτές ισχύουν, ύστερα από αίτηση της αρμόδιας υπηρεσίας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του υπόχρεου εργοδότη και γνώμη της επιτροπής επίλυσης ασφαλιστικών διαφορών του Ο.Α.Ε.Δ.. Αν η αμφισβήτηση ανακύψει μετά την έκδοση από την αρμόδια υπηρεσία του Ι.Κ.Α. πράξης επιβολής εισφορών, επιλύεται ύστερα

από ένσταση του εργοδότη, που υποβάλλεται στην υπηρεσία του Ι.Κ.Α. που προέβη στον καταλογισμό εντός τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της Πράξης Επιβολής Εισφορών. Η ένσταση διαβιβάζεται από το Ι.Κ.Α. στο Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ. για επίλυση της αμφισβήτησης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

Άρθρο 4

1. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 του ν. 1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"Ιδίως όταν ο εργοδότης παραλείπει να καταχωρεί στις καταστάσεις προσωπικού, μέσα στις προθεσμίες του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, τους απασχολούμενους σε αυτόν αλλοδαπούς ή συνταξιούχους γήρατος ή αναπηρίας οποιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού και του Δημοσίου, το ανωτέρω ποσοστό επιβάρυνσης ορίζεται σε 75% των οφειλόμενων από την αιτία αυτή εισφορών. Το ποσό της επιβάρυνσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τον τεκμαρτό μισθό της 12ης ασφαλιστικής κλάσης που ισχύει την ημέρα επιβολής του προστίμου".

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 23 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

"2. Η πρόσθετη ειδική εισφορά για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και θανάτου των απασχολούμενων σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων και σε εναέριες ή υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και των ασφαλισμένων της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού Δ.Ε.Η., που απασχολούνται σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα, ορίζεται σε 7,50% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων και βαρύνει κατά ποσοστό 2,50% τους ασφαλισμένους και 5% τους εργοδότες".

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 15 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Σε εφαρμογή του άρθρου 3 της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.) 1993 (πράξη κατάθεσης του Υπουργείου Εργασίας 37/11.6.1993) καθορίζεται πρόσθετη εργοδοτική εισφορά 0,26% και πρόσθετη εργατική εισφορά 0,10%, οι οποίες συνεισπράττονται με τις υπέρ του Ι.Κ.Α. εισφορές από 1ης Ιανουαρίου 1994.

Οι εισφορές αυτές καταβάλλονται για τους εργαζόμενους που απασχολούνται σε όλους τους εργοδότες, συμπεριλαμβανομένων και του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., εφόσον οι εργαζόμενοι αυτοί υπάγονται σε έναν, τουλάχιστον, κλάδο ασφάλισης του Ο.Α.Ε.Δ..

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται επί των αποδοχών που υπολογίζονται και οι εισφορές του Ι.Κ.Α.. Μετά δεξιά από την ισχύ της παρούσας διάταξης, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, έπειτα από τη σύμφωνη γνώμη των οργανώσεων που συνυπογράφουν την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε., δύναται να τροποποιηθεί ο τρόπος υπολογισμού των εισφορών για όσους ασφαλιζονται για πρώτη φορά από 1.1.1993 και μετά και που θεωρούνται νεοασφαλισμένοι κατά το ν. 2084/1992.

Για τις αναδρομικές εισφορές του λογαριασμού αυτού και μόνο, δεν έχει εφαρμογή η δληνη προθεσμία παρακράτησης εργατικής εισφοράς, που προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951.

Οι αναδρομικές εισφορές, περιόδου απασχόλησης από 1.1.1994 έως και του μήνα της δημοσίευσης του

νόμου αυτού, εργοδοτών και εργαζομένων, θα καταβληθούν σε είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες συνεχείς μηνιαίες δόσεις χωρίς καμία επιβάρυνση. Η πρώτη δόση θα καταβληθεί μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα εκείνου της δημοσίευσης.

Στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού συνιστάται Ειδικός Κοινός Λογαριασμός Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), στον οποίο περιέρχονται οι παραπάνω εισφορές, οι οποίες και αποδίδονται το αργότερο μέσα στο μεθεπόμενο από την είσπραξή τους μήνα.

Για την είσπραξη των εισφορών αυτών καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. αποζημίωση το ποσοστό της οποίας ορίζεται σε 4% στα ειπραττόμενα έσοδα από εισφορές, πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις.

Η απόδοση της αποζημίωσης αυτής θα γίνεται με την εκκαθάριση των σχετικών λογαριασμών από το Ι.Κ.Α. και με την ίδια σχετική διαδικασία που προβλέπεται για τον Ο.Α.Ε.Δ., τον Ο.Ε.Κ. και την Εργατική Εστία."

4. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 44 του ν. 2084/1992, όπως συμπληρώθηκαν με το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 2150/1993 (ΦΕΚ 98 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

"Η κατά τα ανωτέρω διαμόρφωση της εισφοράς για τους ασφαλισμένους του Ταμείου Νομικών και Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ολοκληρώνεται την 1.1.1998.

Οι πιο πάνω ασφαλισμένοι καταβάλλουν για τα έτη 1995, 1996 και 1997 το ποσό της εισφοράς που κατέβαλαν στις 31.12.1994 προσαυξημένο, αντίστοιχα, κατά το 1/4, 2/4 και 3/4 του ποσού της διαφοράς μεταξύ της εισφοράς αυτής και της εισφοράς που προκύπτει κατ' έτος από την κατά τα ανωτέρω διαμόρφωση. Διαφορές που προκύπτουν από τυχόν καταβολή αυξημένων ασφαλιστικών εισφορών μετά την 1.1.1995 συμψηφίζονται με μελλοντικές οφειλές από ασφαλιστικές εισφορές".

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ανάλογα σε όλους τους κλάδους και φορείς ασφάλισης των δικηγόρων, καθώς και των ασφαλισμένων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., συμπεριλαμβανομένων και των από 1.1.1993 ασφαλισμένων.

5. Οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 2 του ν. 2217/1994 (ΦΕΚ 83 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

"5. Οι μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Ε. εκτελωνιστές κατατάσσονται αυτοδίκαια και για τους δύο κλάδους σύνταξης και ασθένειας στην έκτη (6η) ασφαλιστική κατηγορία του Τ.Ε.Β.Ε., που ισχύει για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους του.

Οι παραπάνω ασφαλισμένοι μπορούν με δήλωσή τους να καταταγούν σε οποιαδήποτε ανώτερη της έκτης (6ης) ασφαλιστική κατηγορία, η οποία θα είναι οπωσδήποτε η ίδια και για τους δύο κλάδους σύνταξης και ασθένειας.

Κατά τα άλλα ισχύουν οι διατάξεις της αριθ. Φ35/84/1991 (ΦΕΚ 40 Β') απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

6. Οι από 1.1.1993 ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Ε. κατατάσσονται και για τους δύο κλάδους στην πρώτη (1η) ασφαλιστική κατηγορία του Τ.Ε.Β.Ε. που ισχύει για τους από 1.1.1993 και μετά ασφαλισμένους του Ταμείου.

Οι παραπάνω ασφαλισμένοι μπορούν με δήλωσή τους να καταταγούν σε οποιαδήποτε ανώτερη της πρώτης (1ης) ασφαλιστική κατηγορία, η οποία θα είναι οπωσδήποτε η ίδια και για τους δύο κλάδους σύνταξης και ασθένειας.

Δηλώσεις που είχαν υποβληθεί μετά την 30.11.1994 και είχαν απορριφθεί ως εκπρόθεσμοι, επανεξετάζονται

σύμφωνα με τα ανωτέρω και ισχύουν από την ημερομηνία υποβολής τους.

Τυχόν εκκρεμείς δηλώσεις εξετάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.

Κατά τα άλλα, ισχύουν οι διατάξεις του π.δ/τος 127/1993 (ΦΕΚ 54 Α').

6. Στο τέλος του άρθρου 9 του ν. 3198/1955 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

“5. Αντίγραφο της καταγγελίας σύμβασης εργασίας που κοινοποιείται στον Ο.Α.Ε.Δ. σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους 1, 2 και 3 διαβιβάζεται υποχρεωτικά εντός μηνός από τον Ο.Α.Ε.Δ. στο αρμόδιο υποκατάστημα του Ι.Κ.Α.”.

Άρθρο 5

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

“1. Ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης λογίζεται, πλην του χρόνου πραγματικής ή προαιρετικής ασφάλισης: α) ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, β) ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, γ) ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθένειας και τακτικής ανεργίας και δ) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας άνευ αποδοχών και μέχρι δύο (2) ετών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.”

2. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

“Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας αναγνωρίζεται με αίτηση του ενδιαφερομένου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου του οικείου φορέα και των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, το ποσό δε της εξαγοράς βαρύνει τον ασφαλισμένο. Η αίτηση υποβάλλεται στον ασφαλιστικό οργανισμό που υπαγόταν ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο χορήγησης της εκπαιδευτικής άδειας και συνοδεύεται από βεβαίωση του εργοδότη που εκδόθηκε κατά τον ίδιο χρόνο, από την οποία να προκύπτει ο λόγος και η διάρκεια της άδειας.”

3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

“Οι ασφαλιστικές εισφορές για την κατά τα παραπάνω αναγνώριση στην ασφάλιση του χρόνου της γονικής και εκπαιδευτικής άδειας καταβάλλονται είτε εφάπαξ, εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της απόφασης, οπότε παρέχεται έκπτωση 15% είτε σε μηνιαίες δόσεις, ίσες με τους αναγνωριζόμενους μήνες. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της απόφασης. Καθυστέρηση καταβολής δόσης συνεπάγεται επιβάρυνσή της με πρόσθετο τέλος, κατά τα ισχύοντα για κάθε ασφαλιστικό οργανισμό.

Καθυστέρηση καταβολής δόσης πέραν του εξαμήνου από τη λήξη της τελευταίας δόσης συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος προς αναγνώριση του χρόνου που αντιστοιχεί στις δόσεις που δεν έχουν εξοφληθεί. Το δικαίωμα της αναγνώρισης ασκείται για κάθε περίπτωση μόνο μία φορά.”

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

“3. Ο χρόνος κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος έλαβε σύνταξη αναπηρίας συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος.”

5. Οι διατάξεις που προβλέπουν αναγνώριση χρόνων πλην των αναφερομένων στο άρθρο 40 του ν. 2084/1992 ή προσμέτρηση άλλου πλάσματικού χρόνου για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης καταργούνται από 1.1.1997. Παραμένουν σε ισχύ οι εξαιρέσεις που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 12 του άρθρου 47 του ίδιου νόμου.

Δικαίωμα αναγνώρισης έχουν μόνο οι ασφαλισμένοι οι οποίοι μέχρι 31.12.1993 μπορούσαν να αναγνωρίσουν τους πιο πάνω χρόνους.

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

“2. Εξαγορά, κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, γίνεται και στην περίπτωση χρόνου απασχόλησης σε βάρεα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, ο οποίος διανύθηκε στην ασφάλιση του Δημοσίου, φορέων κύριας ασφάλισης μισθωτών ή φορέων κύριας ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων προσώπων και υπολογίζεται με τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης από το Ι.Κ.Α. για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, σύμφωνα με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων του φορέα αυτού.”

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 8 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189 Α'), όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“3. Ο χρόνος εκτόπισης και φυλάκισης των ασφαλισμένων, ο οποίος αναγνωρίστηκε ως συντάξιμος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν.δ/τος 172/1974 (ΦΕΚ 345 Α') “περί αναγνωρίσεως ως συντάξιμου του χρόνου εκτοπίσεως και φυλακίσεως ενών ησφαλισμένων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων”, συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των απαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Κανονισμού, που εγκρίθηκε με την 101960/6.12.1963 απόφαση του Υπουργού Εργασίας “περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων” (ΦΕΚ 567 Β'), εφόσον το επιθυμεί ο ασφαλισμένος, ύστερα από αίτησή του και εφόσον με το χρόνο αυτόν θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, σύμφωνα με τον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων του Ι.Κ.Α..

Η πρόσθετη ασφαλιστική εισφορά για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου σαν συντάξιμου χρόνου στον Κ.Β.Α.Ε., σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, υπολογίζεται στις αποδοχές του τελευταίου πριν από την υποβολή της αίτησης μήνα ενεργού απασχόλησης και ασφάλισής τους και καταβάλλεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 13 του άρθρου 1 του ν. 38/1975 (ΦΕΚ 83 Α').

Άρθρο 6

1. Στο τέλος της παραγράφου 12 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, που αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 12 του ν. 1976/1991, προστίθεται διάταξη ως εξής:

“Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση που, κατά τον παραπάνω υπολογισμό, το ποσό της σύνταξης των μελών οικογένειας θανόντος συνταξιούχου υπολείπεται του πλήρους κατώτατου ορίου συντάξεως λόγω θανάτου, καταβάλλεται στους δικαιούχους το επιπλέον ποσό μέχρι τη συμπλήρωση του κατώτατου ορίου, επιφυλασσόμενων των διατάξεων της παραγράφου 14 του άρθρου 29 του

α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, καθώς και διατάξεων ειδικών νόμων, σύμφωνα με τις οποίες ο συνταξιούχος ελάμβανε οργανικό ποσό σύνταξης".

2. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης ε' της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α'), καταργείται.

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 6 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύουν σήμερα, αντικαθίστανται ως εξής:

"Κατ' εξαίρεση, το δικαίωμα σε σύνταξη των παιδιών, εγγονών ή προγονών, εφόσον δεν εργάζονται ή δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα ή δεν παίρνουν σύνταξη από δική τους εργασία από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, παρατείνεται μέχρι το τέλος του μήνα που συμπληρώνουν το 24ο έτος της ηλικίας τους αν: α) φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού ή β) είναι παιδιά ορφανά και από τους δύο γονείς ή γ) παιδιά που η συντήρησή τους βάρινε αποκλειστικά τον εγκαταλελειμμένο θανόντα γονέα.

Τα παραπάνω όρια ηλικίας δεν ισχύουν προκειμένου για παιδιά, εγγόνια, προγονούς, που είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, εφόσον η ανικανότητά τους επήλθε πριν από τη συμπλήρωση των προαναφερόμενων ορίων ηλικίας".

4. Τα ορφανά από δύο γονείς παιδιά των ασφαλισμένων των οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, πλην Ι.Κ.Α. και Ο.Γ.Α., δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου του ασφαλισμένου γονέα τους, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση των παιδιών των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.. Ευνοϊκότερες καταστατικές διατάξεις εξακολουθούν να ισχύουν.

5. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 1469/1984, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 28 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Στην παραπάνω εξαίρεση υπάγονται και τα πρόσωπα που κατοικούν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

6. α. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35 Α'), προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Για τη συμπλήρωση των ημερών ασφάλισης του προηγούμενου εδαφίου συνυπολογίζονται οι ημέρες ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σε εργασίες και ειδικότητες που περιλαμβάνονται στην περίπτωση 2 του εδαφίου Α της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του κανονισμού ασφάλισης του Ι.Κ.Α..

β. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73 Α'), όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 1759/1988, προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Συνυπολογίζονται επίσης οι ημέρες ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σε εργασίες και ειδικότητες που περιλαμβάνονται στην παρ.1 του άρθρου 36 του ν. 1694/1987".

γ. Στο τέλος του εδαφίου β' της παραγράφου 12 του άρθρου 2 του ν. 1759/1988 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Συνυπολογίζονται επίσης οι ημέρες ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σε εργασίες και ειδικότητες που περιλαμβάνονται στην παρ.1 του άρθρου 36 του ν. 1694/1987".

7. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 47 του ν. 2084/1992 προστίθενται εδάφια ως ακολούθως:

"Οι ασφαλισμένοι των ταμείων μισθωτών, εφόσον μετά τη διακοπή της ασφάλισής τους καταστούν ανίκανοι σε ποσοστό 67% και άνω και δεν δικαιωθούν άλλης σύνταξης για την αιτία αυτή ή αποβιώσουν και έχουν συμπληρώσει τον πιο πάνω ελάχιστο χρόνο, θεμελιώνουν οι ίδιοι ή τα μέλη οικογένειάς τους δικαίωμα σύνταξης. Η σύνταξή τους ή των μελών οικογένειάς τους αρχίζει να καταβάλλεται από την ημέρα υποβολής της σχετικής αίτησης. Στις πιο πάνω περιπτώσεις, όπου από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών δεν ρυθμίζεται διαφορετικά, η σύνταξη όσων ασφαλισμένων διακόψουν την ασφάλισή τους πριν από τη συμπλήρωση του 65ου έτους υπολογίζεται επί των αποδοχών του χρόνου διακοπής της ασφάλισης και προσαυξάνεται με όλες τις αυξήσεις των συντάξεων που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί στους συνταξιούχους κάθε ασφαλιστικού οργανισμού".

8. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν. 656/1977 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του ν. 1027/1980 (ΦΕΚ 49 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

"Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Ε.Β.Ε., καθορίζεται η συμμετοχή ή μη των δικαιούχων περιθαλψής του Ταμείου στις δαπάνες για την προμήθεια θεραπευτικών μέσων".

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 18 του ν. 2079/1992 (ΦΕΚ 142 Α') αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

"4. Ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης συνυπολογίζεται από τον τελευταίο Οργανισμό για τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης που απαιτείται από τη νομοθεσία του για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης."

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 18 του ν. 2079/1992 εφαρμόζεται, από τότε που ίσχυσε, στις περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης.

3. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων περί μειώσεως, αναστολής, διακοπής, θεμελιώσεως και υπολογισμού των πάσης φύσεως παροχών κοινωνικής ασφάλισης, λόγω σωρεύσεώς τους με άλλες κοινωνικοασφαλιστικές παροχές ή με κάθε είδους εισοδήματα ή λόγω παροχής εργασίας, λαμβάνονται υπόψη και οι παροχές που χορηγούνται βάσει νομοθεσίας ξένων κρατών, τα εισοδήματα που αποκτώνται στην αλλοδαπή, καθώς και η παρεχόμενη εργασία στο εξωτερικό.

Κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη καταργείται.

Άρθρο 8

1. Στο τέλος της παραγράφου 11 του άρθρου 20 του ν. 5/τος 135/1946 (ΦΕΚ 299 Α') "περί Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιών" προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

"Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιών και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, τροποποιούνται και συμπληρώνονται διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, που αφορούν τα υπακτέα στην ασφάλιση αυτού πρό-

σωπα, τις προϋποθέσεις υπαγωγής τους, ως και κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.

2. Στο άρθρο 5 του ν. 997/1979 (ΦΕΚ 287 Α'), όπως έχει συμπληρωθεί με τις παραγράφους 5 και 6 του άρθρου 56 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100 Α'), το άρθρο 8 του ν. 1384/1983 (ΦΕΚ 106 Α') και την παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 1759/1988, προστίθεται παράγραφος 7, αναριθμούμενης της παραγράφου 7 σε παράγραφο 8, ως εξής:

7. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1, του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 και της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, οι ασφαλισμένοι συγχωνευθέντων και συγχωνευόμενων Ταμείων Επικουρικής Ασφάλισης στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. δικαιούνται σύνταξης από αυτόν, έστω και εάν συνταξιοδοτηθούν από το Δημόσιο ή από το φορέα κύριας ασφάλισής τους κατά τις περί δημοσίων υπαλλήλων διατάξεις ή παρεμφερείς με αυτές.

3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 997/1979, όπως έχει αντικατασταθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 76 του ν. 2084/1992 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

Υπό τις προϋποθέσεις των προηγούμενων εδαφίων συγχωνεύονται στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και οι κλάδοι ή λογαριασμοί επικουρικής ασφαλίσεως, οι οποίοι λειτουργούν σε κύριους ή επικουρικούς ασφαλιστικούς φορείς, ανεξαρτήτως της δυνατότητας συνεχίσεως αυτοτελούς λειτουργίας των άλλων κλάδων ή λογαριασμών των φορέων αυτών.

4. Φορείς, οι οποίοι συνεχίζουν τη λειτουργία τους μετά από τη συγχώνευση κλάδων ή λογαριασμών αυτών, που πραγματοποιείται με βάση την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 997/1979, όπως η παράγραφος αυτή έχει αντικατασταθεί με την παρ. 3 του άρθρου 76 του ν. 2084/1992 και συμπληρώνεται με την παρ. 3 του παρόντος άρθρου, μετονομάζονται με τα προβλεπόμενα από την παρ. 3 του άρθρου 76 του ν. 2084/1992 προεδρικά διατάγματα, με τα οποία ρυθμίζονται και οι αναγκαίες προσαρμογές της νομοθεσίας τους για την εκπλήρωση των σκοπών τους. Για τη λειτουργία του μετονομαζόμενου φορέα εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 1 του παρόντος.

5. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 52 του ν. 2084/1992 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

Στους φορείς ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, που προβλέπεται ενιαία ασφαλιστική εισφορά, για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ παροχής, δύναται η ανωτέρω εισφορά να κατανέμεται και να αναπροσαρμόζεται, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του φορέα αυτού.

Με την ίδια απόφαση δύναται να διαχωρίζονται οι φορείς ή κλάδοι αυτοί σε αυτοτελείς κλάδους με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και να κατανέμεται η κινητή και ακίνητη περιουσία τους.

6. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του οικείου Ταμείου και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύνανται να θεσπίζονται κατώτατα ή και ανώτατα όρια συντάξεων στους οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εφόσον

αυτό επιτρέπεται ή επιβάλλεται από την οικονομική τους κατάσταση. Τα κατώτατα αυτά όρια αυξάνονται κατά τη διαδικασία που ορίζεται από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 66 του ν. 2084/1992.

7. Στην ασφάλιση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.) υπάγονται και οι γιατροί του Ι.Κ.Α. πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των νόμων 119/1975 (ΦΕΚ 172 Α') και 680/1977 (ΦΕΚ 245 Α') από την ένταξή τους στο θεσμό αυτόν. Ως προς τον υπολογισμό των εισφορών και παροχών εφαρμόζονται οι διατάξεις της υπ' αριθ. Φ.101/1783/20.9.1989 υπουργικής απόφασης (ΦΕΚ 727 Β') και του άρθρου 38 του ν. 1902/1990, χωρίς επιστροφή των επιπλέον εισφορών που τυχόν καταβλήθηκαν.

Συνταξιοδοτικές περιπτώσεις που έχουν κριθεί, επανεξετάζονται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, τα οικονομικά αποτελέσματα των οποίων αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα της υποβολής της σχετικής αίτησης.

8. Στο τέλος του άρθρου 8 του ν.δ/τος 95/1973 (ΦΕΚ 169 Α'), προστίθεται παράγραφος 4, η οποία έχει ως εξής:

4. Ο επιζών σύζυγος δικαιούται το ίδιο ποσοστό σύνταξης που παίρνει η χήρα σύζυγος, εφόσον πληροί τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του π.δ/τος 1041/1979 (ΦΕΚ 292 Α'), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

9. Τα οικονομικά αποτελέσματα της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν.δ/τος 95/1973, η οποία προστίθεται με την παρ. 8 του παρόντος άρθρου, για όσους έχουν ήδη λάβει σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του π.δ/τος 1041/1979, αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα από της δημοσίευσής του παρόντος.

Άρθρο 9

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 21 του ν. 1976/1991 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους μόνιμους και επί συμβάσει υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και για τους επί συμβάσει υπαλλήλους των Ν.Π.Δ.Δ., που είχαν υπαχθεί στις διατάξεις του ν.δ/τος 874/1971 (ΦΕΚ 81 Α') και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') επέλεξαν ως συνταξιοδοτικό φορέα το Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, αντί της συνταξιοδότησής τους από το Δημόσιο. Οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται επίσης και για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. αυτής της κατηγορίας, που επέλεξαν, βάσει του άρθρου 13 του ν. 1813/1988, άλλο συνταξιοδοτικό φορέα αντί του Δημοσίου και έχουν καταστεί συνταξιούχοι από 8.11.1988 και μετά.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

2. Στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος κατά την αποχώρηση από την εργασία ή το επάγγελμα για το οποίο ασφαλίσθηκαν σε φορέα πρόνοιας για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον τριών (3) ετών ή σε περίπτωση θανάτου αυτών στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 1, εφόσον ο θανών είχε συμπληρώσει τον παραπάνω χρόνο ασφάλισης, μετά από αίτησή τους, η οποία υποβάλλεται οποτεδήποτε, επιστρέφονται οι ατομικές τους εισφορές, εντόκως, από το χρόνο είσπραξής τους

με ετήσιο επιτόκιο 8% για κάθε χρόνο.

Αύξηση ή μείωση του επιτοκίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 56 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

“2. Στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος κατά την αποχώρηση από την εργασία ή το επάγγελμα για το οποίο ασφαλίτηκαν σε φορέα πρόνοιας για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον τριών (3) ετών ή σε περίπτωση θανάτου αυτών στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 1, εφόσον ο θανών είχε συμπληρώσει τον παραπάνω χρόνο ασφάλισης, μετά από αίτησή τους, η οποία υποβάλλεται οποτεδήποτε, επιστρέφονται οι ατομικές τους εισφορές, εντόκως, από το χρόνο εισπραξής τους με ετήσιο επιτόκιο 8% για κάθε χρόνο.

Αύξηση ή μείωση του επιτοκίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Τυχόν επιπλέον εισφορές οι οποίες έχουν επιτραπεί στους δικαιούχους, κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 38 και της παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2084/1992, δεν αναζητούνται.

5. Οι διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου Πρόνοιας Προσωπικού Ο.Σ.Ε., πλην των αναφερομένων στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 2520/1953 (ΦΕΚ 220 Α'), αντικαθίστανται, τροποποιούνται και συμπληρώνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 65 του ν. 2084/1992 προστίθεται παράγραφος 8 που έχει ως εξής, αναριθμούμενων των παραγράφων 8 και 9 αυτού σε 9 και 10 αντίστοιχα:

“8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή από της ισχύος του νόμου αυτού, για τους μέχρι την 31.12.1992 συνταξιούχους και ασφαλισμένους των Ταμείων Αρωγής του Δημοσίου, οι οποίοι δεν καταβάλλουν ασφαλιστική εισφορά υπέρ των δώρων αυτών”.

7. Οι μόνιμοι υπάλληλοι των Ν.Π.Δ.Δ., οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 3 του ν. 1583/1985 (ΦΕΚ 222 Α') και του άρθρου 13 του ν. 1813/1988, επέλεξαν και διατήρησαν το προ της μονιμοποίησής τους ασφαλιστικό καθεστώς, υπάγονται υποχρεωτικά από την πρώτη του επόμενου από τη δημοσίευση του παρόντος στο καθεστώς του ν. 103/1975 (ΦΕΚ 167 Α') για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος κατά την αποχώρησή τους από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, εφόσον δεν είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου ή λογαριασμού πρόνοιας.

Όλος ο χρόνος της υπηρεσίας τους, από την ημερομηνία του αρχικού διορισμού τους και όχι πριν από την 1.10.1975 (ημερομηνία έναρξης καταβολής εισφορών) και μέχρι της υπαγωγής τους στο καθεστώς του ν. 103/1975, μπορεί να αναγνωρισθεί και εξαγορασθεί με τις αποδοχές του μήνα υποβολής της σχετικής αίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 2079/1992.

Η παραπάνω ρύθμιση καταλαμβάνει και τους μόνιμους υπαλλήλους των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (Ν.Π.Δ.Δ.), οι οποίοι επέλεξαν και διατήρησαν το προ της μονιμοποίησής τους ασφαλιστικό καθεστώς, σύμφωνα με το

ν. 1583/1985 και το ν. 1813/1988.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και για όσους υπαλλήλους των παραπάνω κατηγοριών έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί. Στην περίπτωση αυτή, ο υπολογισμός του εφάπαξ βοηθήματος, όπως και η αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου υπηρεσίας τους, θα γίνει με τις αποδοχές του τελευταίου μήνα αποχώρησης από την υπηρεσία, το δε οφειλόμενο ποσό θα παρακρατηθεί από το δικαιούμενο ποσό εφάπαξ βοηθήματος.

Εκκρεμείς δίκες, που αφορούν θέματα τα οποία ρυθμίζονται με τις διατάξεις των παραγράφων 6 και 7, καταργούνται.

Άρθρο 10

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του ν. 2150/1993 (ΦΕΚ 98 Α') έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους διοικητικούς και υγειονομικούς υπαλλήλους των ασφαλιστικών οργανισμών, του Ο.Γ.Α. και του Κέντρου Ηλεκτρονικών Υπολογιστών Κοινωνικών Υπηρεσιών (Κ.Η.Υ.Κ.Υ.), αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η δαπάνη στην περίπτωση αυτή βαρύνει, για τους υπαλλήλους των ασφαλιστικών οργανισμών του Ο.Γ.Α. και του Κ.Η.Υ.Κ.Υ., τους προϋπολογισμούς τους. Τα ποσά των δικαιούχων ορίζονται στο ίδιο ύψος με εκείνα των υπαλλήλων του Ι.Κ.Α., αντίστοιχα με την κατηγορία και τα έτη υπηρεσίας, όπως αυτά καθορίζονται κάθε φορά με την κοινή απόφαση που προβλέπεται από τις παραπάνω διατάξεις.

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 85 του ν. 2084/1992 τροποποιείται ως εξής:

“Η ισχύς των διατάξεων του εδαφίου αυτού αρχίζει από 1.1.1997”.

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 59 του ν. 2084/1992 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

“Η απόδοση από τους υπόχρεους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των κατά τις παραγράφους 1 και 2 κοινωνικών πόρων γίνεται, σε περίπτωση μη έγκαιρης κατάρτισης των Απολογισμών-Ισολογισμών τους, προσωρινά βάσει προϋπολογιστικών στοιχείων”.

4. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2217/1994 (ΦΕΚ 83 Α') προστίθεται εδάφιο ζ', ως εξής:

“ζ. Τις διαδικασίες αγοραπωλησίας ακινήτων, μισθώσεων και εκμισθώσεων ακινήτων, καθώς και αντιπαροχής και ανταλλαγής ακινήτων.

Όταν οι παραπάνω διαδικασίες εκτελούνται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, μπορούν οι εν λόγω οργανισμοί να αναθέτουν στην Κτηματική Εταιρεία Δημοσίου (Κ.Ε.Δ.) το έργο του τεχνικού συμβούλου”.

Άρθρο 11

Οι προβλεπόμενες από το άρθρο 12 του ν. 3213/1955 μειώσεις ασφαλιστικών εισφορών για τις επαρχιακές ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας καταργούνται από την 1η του επόμενου μήνα εκείνου της δημοσίευσης του παρόντος νόμου. Οι εργοδοτικές εισφορές που καταβλήθηκαν εις ολόκληρον στο Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και Τ.Α.Ε.Υ., λόγω μη εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης, επιστρέφονται άτοκα συμψηφιζόμενες με τυχόν υπάρχουσες οφειλές του εργοδότη.

Το υπολειπόμενο επιστρεπτέο ποσό, αν υπάρχει, καταβάλλεται ανάλογα με το ύψος αυτού, κατ' ανώτατο

όριο σε 60 ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις και η κάθε δόση συμψηφίζεται με τις τρέχουσες εισφορές του μήνα που αυτή είναι επιστρεπτέα, σύμφωνα με σχετική απόφαση του αρμόδιου οργάνου.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει οφειλή, το αχρεωσπηώς καταβληθέν ποσό επιστρέφεται με δόσεις, όπως ορίζεται παραπάνω.

Οι εισφορές των ασφαλισμένων επιστρέφονται άτοκα και εφάπαξ, ύστερα από αίτηση των ιδίων των ασφαλισμένων στον οικείο φορέα.

Για τον κατά τα ανωτέρω συμψηφισμό ή επιστροφή, υποβάλλονται σχετικές αιτήσεις από τους ενδιαφερομένους, εντός προθεσμίας πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Από τις ανωτέρω εισφορές, εκείνες που αντιστοιχούν σε περίοδο απασχόλησης προγενέστερης της πενταετίας από την ημερομηνία κατάργησής τους, δεν συμψηφίζονται ούτε επιστρέφονται, έστω και αν έχουν υποβληθεί σχετικά προς τούτο αιτήματα. Τυχόν εκκρεμείς δίκες καταργούνται.

Άρθρο 12

Το προσωπικό του Ι.Κ.Α., που έχει επαναπροσληφθεί, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2190/1994, έχει καταλάβει θέσεις του Κλάδου Τραυματιοφορέων και ασκεί καθήκοντα διοικητικού υπαλλήλου, δύναται, κατόπιν αιτήσεως υποβαλλομένης εντός τριών (3) μηνών από της ισχύος του παρόντος νόμου, να μετατάσσεται σε θέσεις κενές ή συνιστώμενες με την απόφαση μετάταξης Κλάδων Διοικητικών Υπαλλήλων, εφόσον κατέχει το απαιτούμενο για κάθε περίπτωση τυπικό προσόν. Οι θέσεις του Κλάδου Τραυματιοφορέων που κατέχουν οι μετατασσόμενοι καταργούνται με την απόφαση της μετάταξης.

Άρθρο 13

1. Από την 1η Σεπτεμβρίου 1995 τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλονται από τον Ο.Γ.Α., όπως διαμορφώθηκαν μετά την αύξηση που αναφέρεται στο άρθρο 1 του ν. 2163/1993 (ΦΕΚ 125 Α'), αυξάνονται κατά 4.000 δρχ. το μήνα.

2. Οι ασφαλισμένοι που πραγματοποιούν χρόνο ασφάλισης 4.500 ημέρες, από τις οποίες τουλάχιστον 3.600 ημέρες σε εργασίες μεταλλείων-λιγνιτωρυχείων, δικαιούνται σύνταξη, χωρίς την προϋπόθεση των 1.000 ημερών εργασίας κατά την τελευταία, προ του καθοριζόμενου από τις ισχύουσες διατάξεις ορίου ηλικίας, δεκαετία.

3. Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμόζεται για τα κοινωφελή ιδρύματα του ν. 2039/1939, καθώς και για τα κρατικά Ν.Π.Ι.Δ. που το σύνολο των εσόδων τους καλύπτεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό".

4. Στο τέλος του άρθρου 5 του ν. 997/1979, όπως συμπληρώνεται με την παράγραφο 2 του άρθρου 8 του παρόντος νόμου, προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

"9.α. Συνταξιοδοτικές περιπτώσεις συνταξιούχων συγχωνευθέντων ή συγχωνευόμενων στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών επικουρικής ασφαλίσεως, των οποίων η συνταξιοδοτική αιτία είναι

διαφορετική από αυτή του κύριου ασφαλιστικού φορέα ή συνταξιούχων των ανωτέρω φορέων που δεν συνταξιοδοτούνται από το Ι.Κ.Α. ή άλλο κύριο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών.

β. Το ποσό της συντάξεως των παραπάνω προσώπων δεν επανυπολογίζεται με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., αλλά σε ουδεμία περίπτωση θα είναι κατώτερο των κάθε φορά καταβαλλόμενων κατώτατων ορίων αυτού, μειωμένων αναλόγως κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας των συγχωνευθέντων ή συγχωνευόμενων φορέων, κλάδων ή λογαριασμών επικουρικής ασφαλίσεως."

Συντάξεις των οποίων η καταβολή έχει διακοπεί, επανακαταβάλλονται, με βάση τις ανωτέρω διατάξεις της παραγράφου αυτής, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

5.α. Η παρ. 3 του άρθρου 90 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') αντικαθίσταται, από τότε που ισχύσε, ως ακολούθως:

"3. Οι συντάξεις των συνταξιούχων του συγχωνευόμενου Ταμείου καταβάλλονται από το Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ.

Οι ασφαλισμένοι του συγχωνευόμενου φορέα (Τ.Ε.Α.Υ.Ρ.Τ.) δικαιούνται να επιλέξουν την εφαρμογή των διατάξεων του συγχωνευόμενου φορέα (Τ.Ε.Α.Υ.Ρ.Τ.) για την παροχή επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος, εφόσον αποχωρήσουν της υπηρεσίας και ασκήσουν το δικαίωμα αυτό εντός πέντε (5) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου."

β. Στην ανωτέρω περίπτωση και κατ' εξαίρεση των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 90 του ν. 2084/1992, ως χρόνος ασφάλισης για τη θεμελίωση του δικαιώματος θεωρείται τόσο ο χρόνος ασφάλισης στο συγχωνευόμενο φορέα (Τ.Ε.Α.Υ.Ρ.Τ.) όσο και ο χρόνος ασφάλισης στο Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ..

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του ν.δ/τος 75/1946 "Περί συστάσεως Ταμείου Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων", όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του άρθρου αυτού με το άρθρο 21 του ν. 1276/1982, αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου και γνώμη Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, δύναται να αυξάνονται οι πόροι των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Επίσης με την ως άνω διαδικασία δύναται να καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια για την είσπραξη των παραπάνω πόρων."

7. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ν. 1384/1983 (ΦΕΚ 106 Α') προστίθενται εδάφια, δεύτερο και τρίτο, ως εξής:

"Σκοπός επίσης του Κλάδου είναι η λειτουργία παιδικών κατασκηνώσεων, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για τη λειτουργία των κατασκηνώσεων αυτών.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΤΕΜ και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού."

8. Η παράγραφος 3 του άρθρου 71 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"3. Αναλογιστικές μελέτες καταρτίζονται και σε κάθε άλλη περίπτωση που κριθεί αναγκαίο από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σε ό,τι

αφορά στη μεταβολή των όρων χρηματοδότησης και παροχών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης".

9.α. Για την αξιοποίηση των διαθεσίμων, του χαρτοφυλακίου και της εν γένει κινητής και ακίνητης περιουσίας, οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορούν, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. τους, να προσλαμβάνουν ως συμβούλους Τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα ή θυγατρικές Εταιρείες Τραπεζών αυτών.

β. Η ανάθεση γίνεται με σύμβαση, η οποία συνάπτεται μεταξύ των νόμιμων εκπροσώπων των ενδιαφερόμενων μερών.

Με τη σύμβαση ανάθεσης καθορίζονται οι όροι της πρόσληψης, ο τρόπος πληρωμής, το ανατιθέμενο έργο, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 14

Κοινοφελή ιδρύματα, τράπεζες, οργανισμοί, επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας (Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η., κ.λπ.) και γενικά νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα ή του ευρύτερου δημόσιου, καθώς και του ιδιωτικού τομέα, χορηγούν στους έμμισθους τυφλούς δικηγόρους επιπλέον της καταβαλλόμενης αμοιβής τους μηνιαίο επίδομα γραμμάτια ίσο με τα δύο τρίτα (2/3) του βασικού τους μισθού.

Άρθρο 15

1. Η προσωρινή παραμονή μέρους ή και όλου του προσωπικού της υπό εκκαθάριση επιχείρησης, η οποία, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 46α του ν. 1892/1990, όπως προστέθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2000/1991, μπορεί να επιτραπεί με την απόφαση του Εφετείου, τερματίζεται αυτοδικαίως με την υπογραφή της κατά την παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου σύμβασης μεταβίβασης του ενεργητικού στον πλειοδότη, εκτός εάν αναληφθεί από τον τελευταίο.

2. Το υπαλληλικό και εργατικό προσωπικό της εταιρείας "Ανώνυμος Ελληνική Εταιρία Χημικών Προϊόντων και Λιπασμάτων", που ασχολείται στα μεταλλεία Κασσάνδρας Χαλκιδικής και του οποίου η σύμβαση εργασίας δεν θα αναληφθεί από τον πλειοδότη-αγοραστή, δικαιούται να λάβει τη νόμιμη αποζημίωσή του. Η αποζημίωση των εργατοτεχνιτών θα υπολογιστεί σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενα στην επιχείρηση για τους αποχωρούντες λόγω συνταξιοδότησης. Επιπλέον, εφόσον δεν καταστεί δυνατή η τοποθέτησή του από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) σε κατάλληλη επιδοτούμενη εργασία, με έγγραφη δήλωσή του, του ν. 1599/1986, που θα υποβληθεί στο Κέντρο Προώθησης της Απασχόλησης του Ο.Α.Ε.Δ. και η οποία δεν μπορεί να ανακληθεί μετά την πάροδο δέκα (10) ημερών από τη λήψη της απαιτούμενης συνέντευξης στον Ο.Α.Ε.Δ., δικαιούται να επιλέξει ένα εκ των ειδικών μέτρων κοινωνικής προστασίας που είναι:

α) Η αυταπασχόλησή του.

β) Η ένταξή του σε ειδικό πρόγραμμα του Ο.Α.Ε.Δ. για την επαγγελματική επανакατάρτισή του.

γ) Η ειδική επιδότηση ανεργίας, εφόσον έχει συμπληρώσει κατά την υποβολή της δήλωσης το 53ο έτος της ηλικίας του και πάνω από 9.300 ημέρες ασφάλισης ή το 55ο έτος της ηλικίας του, εφόσον οι ημέρες

ασφάλισης είναι λιγότερες ή το 45ο έτος, εάν είναι μεταλλωρύχος υπογείων εργασιών. Εάν πρόκειται για εργαζόμενες γυναίκες, το ως άνω όριο ηλικίας περιορίζεται στο 50ο έτος.

Σε περίπτωση μη υποβολής της παραπάνω δήλωσης ο απολυθείς μπορεί να επιδοτηθεί τακτικά ως κοινός άνεργος.

Μέχρι τη λήψη της ως άνω συνέντευξης, η οποία θα πραγματοποιηθεί το αργότερο εντός τριμήνου από την καταγγελία της σύμβασης του μισθωτού, ο απολυθείς θα λαμβάνει, στο τέλος κάθε μήνα, ειδικό επίδομα ύψους εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών, που προσαυξάνεται κατά είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές για την (τον) μη εργαζόμενη (ο) σύζυγο και κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές για καθένα από τα προστατευόμενα τέκνα του.

Το επίδομα αυτό δεν καταβάλλεται, εφόσον το διάστημα για το οποίο οφείλεται είναι μικρότερο του δεκαπενθημέρου.

Κάθε εργαζόμενος που ενδιαφέρεται να ενταχθεί στα ειδικά μέτρα κοινωνικής προστασίας της παραγράφου 2, δύναται να υποβάλλει στην εκκαθαρίστρια, το βραδύτερο εντός δέκα (10) ημερών από τη σχετική έγγραφη ειδοποίησή του περί αυτού, έγγραφη αίτηση. Η αποδοχή της ή μη από την εκκαθαρίστρια πρέπει να γίνει το βραδύτερο μέχρι τη μεταβίβαση των μεταλλείων.

3. Σε όσους επιλέξουν την αυταπασχόληση και αφού προηγουμένως παρακολουθήσουν πρόγραμμα επανακατάρτισης που θα οργανώσει ο Ο.Α.Ε.Δ. και θα διαρκέσει ένα (1) μήνα, χωρίς στο διάστημα αυτό να λαμβάνουν οποιοδήποτε επίδομα, θα τους καταβληθεί σε δύο (2) ισόποσες δόσεις ανά οκτάμηνο ποσό ίσο προς το δεκαοκταπλάσιο του μέσου όρου των πράγματι καταβληθεισών εντός του 1994 μηνιαίων αποδοχών τους, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα επιδόματα εορτών και κανονικής άδειας και μέχρι ποσού τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών ανά μήνα. Τα καταβαλλόμενα ποσά δεν υπόκεινται σε καμία κράτηση. Σε περίπτωση κατά την οποία οι προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότησή τους συμπληρώνονται σε χρονικό διάστημα μικρότερο του δεκαοκτάμηνου το αναφερόμενο στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου "δεκαοκταπλάσιο" μειώνεται αναλόγως, ώστε να μην υπερβαίνει τους μήνες που υπολείπονται για τη συνταξιοδότησή τους.

4. Όσοι επιλέξουν την επανακατάρτιση υποχρεούνται να παρακολουθήσουν προγράμματα επαγγελματικής επανακατάρτισης, στα οποία θα ενταχθούν από το Κέντρο Προώθησης της Απασχόλησης. Η διάρκεια των προγραμμάτων αυτών μπορεί να φθάσει τους πέντε (5) μήνες. Κατά το χρόνο της επανακατάρτισης οι εκπαιδευόμενοι θα λαμβάνουν επίδομα, που θα καταβάλλεται στο τέλος κάθε μήνα, ίσο προς το μέσο όρο των πράγματι καταβληθεισών εντός του 1994 αποδοχών τους, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα επιδόματα εορτών και κανονικής άδειας και μέχρι ποσού τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών ανά μήνα.

Για το διάστημα της επανακατάρτισης οι εκπαιδευόμενοι συνεχίζουν την ασφάλισή τους, σε φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, για όλους τους κλάδους στους οποίους ασφαλιζόνταν ως εργαζόμενοι. Το σύνολο των σχετικών εισφορών βαρύνει τον Ο.Α.Ε.Δ..

Με τη λήξη της επανακατάρτισης λαμβάνεται μέριμνα για τοποθέτηση των επανακαταρτισθέντων σε κατάλληλη, επιδοτούμενη απασχόληση. Ως τέτοια θεωρείται εκείνη που συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις του άρθρου 15 του ν.δ/τος 2961/1954.

Εφόσον δεν καταστεί δυνατή η τοποθέτηση σε εργασία, ο επανακαταρτισθείς λαμβάνει τακτική επιδότηση ανεργίας διάρκειας δεκαοκτώ (18) μηνών, με ημερήσιο επίδομα αυξημένο κατά 100% σε σχέση με αυτό των κοινών ανέργων.

Όσοι επιλέξουν την ειδική επιδότηση ανεργίας θα λαμβάνουν μέχρι τη συνταξιοδότησή τους και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των σαράντα οκτώ (48) μηνών, τακτική επιδότηση με ημερήσιο επίδομα αυξημένο κατά 100% σε σχέση με αυτό των κοινών ανέργων. Για το διάστημα αυτό συνεχίζεται η ασφάλισή τους στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, για όλους τους κλάδους στους οποίους ασφαλιζόνταν ως εργαζόμενοι, ο χρόνος δε αυτός λαμβάνεται υπόψη για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 10 του ν. 825/1987, μη εφαρμοζομένων στην περίπτωση αυτή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'). Για όσους εργαζόμενους εργάστηκαν την τελευταία τετραετία, άλλοτε σε εργασίες επιφανείας και άλλοτε σε υπόγειες εργασίες, τα ως άνω ένσημα θα προσδιορίζονται με την ίδια αναλογία. Το σύνολο των εισφορών βαρύνει τον Ο.Α.Ε.Δ., υπολογιζομένων επί αποδοχών που αντιστοιχούν στο μέσο όρο των πράγματι καταβληθεισών αποδοχών εντός του 1994, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα επιδόματα εορτών και κανονικής άδειας και μέχρι τριακοσίων εξήντα χιλιάδων (360.000) δραχμών ανά μήνα.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

7. Τα ποσά που απαιτούνται για την υλοποίηση των ρυθμίσεων του παρόντος, εφόσον δεν εξευρεθούν από κονδύλια σχετικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα βαρύνουν τον προϋπολογισμό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

Άρθρο 16

Οι διατάξεις των άρθρων 1-5 του ν. 1897/1990 "Περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλων διατάξεων" (ΦΕΚ 120 Α') εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ασφαλιστικός δεσμός μεταξύ του θύματος και του ασφαλιστικού οργανισμού λύθηκε λόγω αναλήψεως των ασφαλιστικών εισφορών, εφόσον οι εισφορές αυτές αποδοθούν στον ασφαλιστικό οργανισμό από τον ασφαλισμένο ή τα δικαιούχα μέλη της οικογένειας, εντόκως με επιτόκιο 8%. Ως οικείος φορέας νοείται ο ασφαλιστικός φορέας της ιδιότητας του παθόντος, εξ αφορμής της οποίας έλαβε χώρα η τρομοκρατική ενέργεια.

Άρθρο 17

1. Οι διατάξεις του άρθρου 25 παράγραφοι 2-10 του ν. 2190/1994 εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση απόλυσης με το ν. 1882/1990, χωρίς τη συνδρομή οποιασδήποτε άλλης προϋπόθεσης.

2. Στις διατάξεις των παραγράφων 2-10 του άρθρου

25 του ν. 2190/1994 υπάγονται και όσοι υπηρετούσαν κατά την ισχύ του ν. 1882/1990 και απολύθηκαν σε ημερομηνίες διαφορετικές από τις οριζόμενες στο ν. 1882/1990, με αιτιολογία ότι δεν ήταν σύννομη η αρχική σύμβαση πρόσληψης ή η μετέπειτα παράταση ή ανανέωσή της.

3. Στην παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 2298/1995 (ΦΕΚ 62 Α'), η φράση "έως 15 Ιανουαρίου 1995" αντικαθίσταται με τη φράση "έως 8 Απριλίου 1995".

4. Η περίπτωση ιε' της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, που προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 2 του ν. 2256/1994, (ΦΕΚ 196 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

ιε. Το προσωπικό του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.), το προσωπικό του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων (Κ.Ε.Ε.Λ.) και το προσωπικό που απασχολείται στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής και στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης για τα προγράμματα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά".

Άρθρο 18

Η ακροτελεύτια διάταξη του άρθρου 1 του ν. 2298/1994 για τη συμβιβαστική επίλυση των ιδιωτικών διαφορών τροποποιείται ως εξής:

"Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται σε αγωγές που κατατίθενται από την 16.9.1996 και εφεξής".

Άρθρο 19

Η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 51 του ν. 1759/1988 τροποποιείται ως εξής:

"Μισθωτοί των οργανισμών που είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Α.Π. - Ο.Τ.Ε. (Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε.), απολυθέντες εξαιτίας της αντιστασιακής τους δράσης κατά το χρονικό διάστημα από 21.4.1967 μέχρι 23.7.1974 και αναλαμβάνοντας τις εισφορές τους από τον ασφαλιστικό τους φορέα, δικαιούνται να αναγνωρίσουν το χρόνο υπηρεσίας τους, καθώς και το χρόνο από την απόλυσή τους μέχρι την έκδοση του ν.δ/τος 76/1974, εφόσον μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας δεν επανήλθαν στην θέση από την οποία απελύθησαν και πληρούν τις προϋποθέσεις του ν.δ/τος 76/1974 κατά την κρίση του Δ.Σ. του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.. Η υποχρέωση καταβολής των ασφαλιστικών τους εισφορών βαρύνει αυτούς, εκτός εκείνων που αντιστοιχούν στον κατά τα παραπάνω χρόνο της εκτός υπηρεσίας παραμονής τους, που βαρύνουν τον εργοδότη τους".

Άρθρο 20

Οι αποδοχές των ανώτατων οργάνων διοίκησης (Διοικητών και Υποδιοικητών) του Ι.Κ.Α. και του Ο.Γ.Α. καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Οικονομικών.

Οι μηνιαίες αποδοχές των Υποδιοικητών δεν μπορούν να είναι μεγαλύτερες από τα 9/10 των μηνιαίων απολαβών, κάθε φύσης, του Διοικητή του Ι.Κ.Α. και του Ο.Γ.Α., αντίστοιχα.

Άρθρο 21

Για τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης στο Ταμείο Νομικών της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του ν. 4507/1966 (ΦΕΚ 71 Α'), όπως αυτός τροποποιήθηκε, προσμετράται και ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης, ο

ο οποίος έχει πραγματοποιηθεί προ της ισχύος του παρόντος ή ο χρόνος της στρατιωτικής θητείας ή ο χρόνος εκτόπισης, εξορίας ή φυλάκισης για αντιδικτατορική δράση κατά τη διάρκεια της περιόδου από 21.4.1967 έως 23.7.1974.

Άρθρο 22

Ένταξη προσωπικού στο Ταμείο Νομικών και Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, σε κενές οργανικές θέσεις, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου

Προσωπικό του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, που έχει προσληφθεί με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή με σχέση που υποκρύπτει τέτοια σύμβαση, ανεξάρτητα από το κύρος της, έχει δε διατεθεί στο Ταμείο Νομικών και στο Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, καθώς και προσωπικό που απασχολείται στο Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για την παραλαβή και τον έλεγχο των ετησίων ασφαλιστικών βιβλιαρίων των ασφαλισμένων, την πώληση ενσήμων και την αντιμετώπιση και άλλων αναγκών μπορεί να εντάσσεται σε κενές οργανικές ή συνιστώμενες θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στο Ταμείο Νομικών και στο Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, αντίστοιχα. Η ένταξη γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Ταμείου, εγκρινόμενη από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνωμοδότηση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, που κρίνει τη συνδρομή των προβλεπόμενων, από τις οργανικές διατάξεις, τυπικών προσόντων, για τις θέσεις που εντάσσονται και την καταλληλότητά τους, με κριτήριο την επίδοση και απόδοσή τους.

Άρθρο 23

Τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 59 παρ. 4 στοιχ. 5 του ν. 2084/1992, διαγραφόμενων, από τότε που ίσχυσαν, των εδαφίων (α) και (δ).

Οι απομένουσες στη διάταξη αυτή ρυθμίσεις αριθμούνται αλφαβητικά, υπό τα στοιχεία "α", "β", "γ" και "δ", αντιστοίχως.

Ποσά που κατεβλήθησαν από το Ταμείο Νομικών, σε εφαρμογή των διαγραφόμενων άνω διατάξεων, δεν αναζητούνται.

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 1995

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ι. ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ & ΚΟΙΝ. ΑΣΦ/ΣΕΩΝ

Δ. ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γ. ΡΩΜΑΙΟΣ

ΒΙΟΜ/ΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓ. & ΤΕΧΝ/ΓΙΑΣ

Χ. ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Φ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 6 Σεπτεμβρίου 1995

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΕΠΟΝΗΣ